

กรอบการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อน

1. หลักการและเหตุผลการเสนอกรอบการเจรจา

อนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนมีวัตถุประสงค์เพื่อจัดการเก็บภาษีซ้ำซ้อนในส่วนที่เกี่ยวกับภาษีเงินได้ระหว่างประเทศที่เกิดขึ้นเนื่องจากอำนาจในการจัดเก็บภาษีของทั้งสองประเทศบนฐานรายได้จำนวนเดียวกันอันจะสามารถจัดอุปสรรคในการลงทุนข้ามชาติ และเพื่อส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศในการป้องกันและการหลีกเลี่ยงการเสียภาษีระหว่างประเทศทั้งสองตลอดจนการจัดสรรรายได้ภาษีระหว่างสองประเทศด้วยการกำหนดสิทธิการเก็บภาษีสำหรับเงินได้ประเภทต่างๆ ดังนั้น ประเทศต่างๆ รวมทั้งประเทศไทยจึงหันมาเจรจาจัดทำอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนระหว่างกัน โดยจัดทำเป็นสัญญาในลักษณะทวิภาคี ซึ่งจะกำหนดสิทธิในการจัดเก็บภาษีของประเทศคู่สัญญาและในกรณีที่ทั้งสองประเทศมีสิทธิในการเก็บภาษีจากเงินได้ฐานเดียวกันก็จะกำหนดมาตรการในการจัดภาษีซ้อนด้วย

ทั้งนี้ อนุสัญญาหรือความตกลงฯ เป็นหนังสือสัญญาระหว่างประเทศที่อาจมีนัยเข้าข่ายตามมาตรา 190 วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550 เพราะอาจเป็นหนังสือสัญญาที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมอย่างกว้างขวาง และมีผลผูกพันการลงทุนอย่างมีนัยสำคัญ จึงควรเสนอให้รัฐสภาให้ความเห็นชอบกรอบการเจรจาตามมาตรา 190 วรรคสามของรัฐธรรมนูญฯ

อนุสัญญาหรือความตกลงฯ มีแบบฉบับที่ใช้ร่างมาตรฐานในการเจรจา และมีสาระในการเจรจากับแต่ละประเทศที่คล้ายคลึงกัน เพราะใช้มาตรฐานซึ่งเป็นที่ยอมรับกันระหว่างประเทศ ดังนั้น กรอบการเจรจาควรเป็นกรอบเดียวที่สามารถใช้ในการเจรจากับทุกประเทศคู่เจรจา โดยในการเจรจาอาจปรับเปลี่ยนถ้อยคำและสาระรวมถึงมาตรการที่จำเป็น เพื่อให้เหมาะสมกับสภาพทางเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน ระบบภาษีและกฎหมายภายในของแต่ละประเทศนั้นๆ ตลอดจนความสัมพันธ์ทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศไทยและประเทศคู่เจรจา

2. กรอบการเจรจาที่ขอความเห็นชอบ

การเจรจาจัดทำอนุสัญญาหรือความตกลงเพื่อการเว้นการเก็บภาษีซ้อนควรคำนึงถึงการนำร่างมาตรฐานสากลซึ่งเป็นที่ยอมรับกันระหว่างประเทศ โดยส่วนมากจะนำแนวทางมาจากต้นร่างมาตรฐานของ Organization for Economic Co-operation and Development (OECD) และต้นร่างมาตรฐานของ United Nations (UN) อย่างไรก็ดี กรอบการเจรจาที่ฝ่ายไทยจะจัดทำขึ้นมานั้นควรต้องคำนึงถึงท่าที จุดยืน มาตรการที่จำเป็นตลอดจนผลประโยชน์ของไทยและคู่เจรจาประกอบกันด้วย ซึ่งกรอบการเจรจาจะครอบคลุมประเด็นหลัก ดังนี้

2.1 ขอบข่ายของอนุสัญญาหรือความตกลงฯ

2.2 อำนาจในการบริหารจัดการเก็บภาษีเงินได้

2.3 ความร่วมมือทางด้านภาษีระหว่างประเทศ

2.4 วิธีจัดภาษีซ้อน

2.5 วิธีการในการเจรจาอนุสัญญาหรือความตกลงฯ